

ORZECZENIE
WYŻSZEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Warszawa, dnia 9 maja 2019 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP
w następującym składzie:

Przewodniczący - doradca podatkowy Marcin Ciemniowski
Sędzia - doradca podatkowy Alicja Sarna
Sędzia - doradca podatkowy Monika Lewandowska

Protokolant - sekretarz WSD Karolina Żebrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 maja 2019 roku

odwołania Pana ..., doradcy podatkowego nr wpisu od orzeczenia Łódzkiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi wydanego w dniu 5 grudnia 2018 r. w sprawie sygn. akt SD 249/18 obwinionego o naruszenie art. 36 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2018 r., poz. 377 z późn. zm.) oraz art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych poprzez brak realizacji obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych postanawia:

1. Na podstawie art. 437 § 2 kpk zmienić zaskarżone orzeczenie Łódzkiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Łodzi z dnia 5 grudnia 2018 r. i uniewinnić Obwinionego od zarzucanego mu czynu,
2. kosztami postępowania obciążyć Krajową Izbę Doradców Podatkowych.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

UZASADNIENIE

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych ustalił w sprawie stan faktyczny:

1. Obwiniony, doradca podatkowy Pan ..., nie dokonał do 31 marca 2017 roku rejestracji dokumentów potwierdzających realizację obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych za lata 2015 – 2016.
2. Orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego pierwszej instancji wskazuje na fakt, iż w przeszłości Obwiniony podlegał już karom dyscyplinarnym w związku z nie realizowaniem obowiązku podnoszenia kwalifikacji.
3. W toku rozprawy pełnomocnik Obwinionego dostarczył potwierdzenia odbycia 2 szkoleń:
 - „Zakładanie spółek na gruncie prawa ukraińskiego, problematyka prawna i podatkowa”, (listopad 2015 r., 18h),
 - „Zakładanie spółek osobowych i spółek kapitałowych na gruncie prawa polskiego. Odpowiedzialność członków zarządu na podstawie art. 299 KSH” (maj 2016 r., 18h).
4. Do dnia złożenia odwołania Obwiniony miał w systemie mDoradca zarejestrowane 22 punkty w związku z odbyciem szkoleń w latach 2017 – 2018. Wyższy Sąd Dyscyplinarny ustalił w oparciu o informacje dostarczone przez Biuro KIDP, że na koniec tego okresu rozliczeniowego „na koncie” Obwinionego w systemie mDoradca zarejestrowane było 34 punkty.
5. Postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego oraz wezwanie do złożenia wyjaśnień kierowane były na adres W toku postępowania wyjaśniającego Obwiniony nie złożył wyjaśnień ani nie podjął jakichkolwiek innych działań, co pełnomocniczka Obwinionego tłumaczyła przekonaniem, że adresem na który powinna być kierowana korespondencja jest adres: ..., gdzie Obwiniony prowadzi swoją działalność.

Po rozpatrzeniu sprawy na rozprawie w dniu 5 grudnia 2018 r. Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych Oddział Zamiejscowy w Łodzi uznał Obwinionego winnym naruszenia art. 36 pkt 2 ustawy z dnia

5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2018 r., poz. 377 z późn. zm.) (dalej: Ustawa) oraz art. 4 ust. 2 Zasad Etyki Zawodowej Doradców Podatkowych (dalej: Zasady Etyki) oraz orzekł karę pozbawienia prawa wykonywania zawodu.

Obwiniony za pośrednictwem swego pełnomocnika wniósł od tego orzeczenia odwołanie (datowane 2 lutego 2019 r. co Sąd uznał za pomyłkę pisarską, jako, że data stempla pocztowego wskazuje na nadanie go 3 stycznia 2019 r.), w którym zarzuca mu m.in.:

- pozbawienie Obwinionego prawa do złożenia wyjaśnień w toku postępowania wyjaśniającego poprzez wysłanie korespondencji na adres: (art. 69 ust. 2 Ustawy),

- naruszenie art. 7 kodeksu postępowania karnego w związku z art. 79 Ustawy oraz par. 14 ust. 1 Regulaminu Sądów Dyscyplinarnych poprzez dokonanie błędnej oceny materiału dowodowego

i w konsekwencji wymierzenie wobec Obwinionego kary rażąco niewspółmiernej w stosunku do przewinienia dyscyplinarnego.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców podatkowych zważył co następuje:

Na wstępie należy odnieść się do podnoszonego przez skarżącą argumentu o braku możliwości wzięcia czynnego udziału w postępowaniu wyjaśniającym. Należy zwrócić uwagę, że żadna norma nie wymaga kierowania pism w postępowaniu dyscyplinarnym na adres wskazany jako adres wykonywania działalności w systemie mDoradca. Zgodnie z art. 7 ust. 1 Ustawy KRDP prowadzi listę doradców podatkowych. Ustęp 3 tego artykułu stwierdza, że wniosek o wpis na listę doradców podatkowych obejmuje m.in. oznaczenie miejsca zamieszkania tak więc uzasadnionym jest, że pisma w postępowaniu wyjaśniającym były kierowane na ten adres. W sytuacji, gdy pisma kierowane były na adres zamieszkania i pozostały nie podjęte przez Obwinionego na podstawie art. 133 par. 2 kodeksu postępowania karnego uznaje się je za doręczone.

Należy też zwrócić uwagę na fakt, iż w toku rozprawy Obwiniony miał możliwość zaprezentowania całości materiału dowodowego, który potwierdzał fakt realizacji obowiązku szkoleniowego określonego przez Ustawę. Dlatego też

Sąd nie znalazł w tych argumentach podstaw do umorzenia postępowania ze względu na poczynione błędy formalne.

Zgromadzony materiał dowodowy zawiera m.in. dostarczone przez pełnomocnika Obwinionego zaświadczenia odbycia w okresie 2015-2016 2 szkoleń dotyczących zakładania spółek w Polsce i na Ukrainie. Powstaje więc zasadnicze pytanie, czy szkolenia te spełniają wymogi określone przepisami Rozdziału VIa Zasad Etyki. Art. 11d ust. 2a określa, że jedną z form podnoszenia kwalifikacji jest udział w szkoleniach specjalistycznych o tematyce zbieżnej z zawodową działalnością doradcy podatkowego.

Zdaniem sądu brzmienie tej normy oznacza, że tematy i zagadnienia będące przedmiotem szkoleń, które stanowią realizację obowiązku podnoszenia kwalifikacji mogą wykraczać poza zagadnienia będące przedmiotem egzaminu na doradcę podatkowego czy też zagadnienia ściśle związane z czynnościami doradztwa podatkowego. Postanowienia Zasad Etyki nie dają podstaw do takiej zawężającej interpretacji. Odwrotnie, norma, o której mowa posługuje się określeniem „tematyka zbieżna z zawodową działalnością doradcy”. Zbieżna, a więc zbliżona, podobna, a nie tożsama. Oznacza to, że szkolenia, których tematyka poszerzać będzie kompetencje doradcy, czy to w zakresie podatków, czy kwestii pokrewnych takich jak np. problemy prawa handlowego powinny być uznane za formy podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Słusznie więc podnosi pełnomocnik Obwinionego w swoim piśmie, że tematyka odbytych szkoleń (w tym szkoleń dotyczących innego systemu podatkowego) jest „zbieżna z zawodową działalnością doradcy podatkowego. Zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstawy do uznania, że dowody odbycia szkoleń są niewiarygodne. W sytuacji braku mocnych podstaw do zakwestionowania tej wiarygodności – a takich podstaw Sąd nie znalazł w dostarczonym materiale dowodowym – podpisane zaświadczenia muszą zostać uznane za dowody potwierdzające to co w nich stwierdzono. Dodatkowo, na rozprawie przedstawiono potwierdzony podpisem i pieczęcią harmonogram jednego ze szkoleń.

Należy zwrócić uwagę na fakt realizacji przez Obwinionego ustawowego obowiązku podnoszenia kwalifikacji w okresie rozliczeniowym 2017-2018. Wskazuje to na zmianę podejścia do realizacji obowiązku szkoleniowego i realne działanie w celu pozostania w zgodzie z wymogami Ustawy i Zasad Etyki.

Wskazane powyżej kwestie prowadzą Sąd do wniosku, że w zakresie zarzutów zgłoszonych przez Rzecznika Dyscyplinarnego we wniosku o ukaranie z dnia 4 czerwca 2018 r. orzeczenie Łódzkiego Oddziału Zamiejscowego Sądu

Dyscyplinarnego w Łodzi wymierzające Obwinionemu karę pozbawienia prawa wykonywania zawodu wymaga uchylecia.

Sąd, w oparciu o zgromadzone dowody uznał, że bezsporny jest fakt braku realizacji przez Obwinionego obowiązku określonego w art. 11g ust. 5 Zasad Etyki Doradców Podatkowych polegającego na dokonaniu w centralnej ewidencji wypełniania przez doradców podatkowych obowiązku podnoszenia kwalifikacji (mDoradca) rejestracji dowodów odbycia odpowiednich szkoleń. Obwiniony w okresie 2015-2016 nie zarejestrował bowiem w systemie mDoradca żadnych odbytych szkoleń, co przyznaje też w odwołaniu od wyroku sądu pierwszej instancji. Jednak zakres zarzutów zgłoszonych przez Rzecznika Dyscyplinarnego nie pozwala na rozpatrzenie tej kwestii przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny. Dlatego też Sąd ogranicza się do wskazania Obwinionemu nieprawidłowości jego postępowania oraz wyraża swoją dezaprobatę w odniesieniu do lekceważenia przez niego obowiązków doradcy podatkowego.

W związku z powyższym Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 616 § 1 pkt. 1 kpk oraz § 39 regulaminu Sądów Dyscyplinarnych.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Pouczenie:

Od orzeczenia wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny przysługuje stronom odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego - sądu pracy i ubezpieczeń społecznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (art. 75 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2018 r. nr 377 z późniejszymi zmianami)).

